Sporta PASAULE

Maksā 5 Pfennig.

Iznāk pirmdienās

Redakcija: Rigā, Major-Fletcher (Mullas) ielā № 1. Kantoris atvērts katru dienu no pl. 14—15. Redakcijas runas stundas sestdienās no pl. 14-15 un pirmdienās no 7—9

Abonēšanas maksa par 1 mēn. 20 pfen., par 3 mēn. 60 pfen.

27. oktobrī 1941. Nr. 2.

Sporta jaunradīšanas darbs

Staļina varas gads sagandēja latviešu sporta dzīvi. Vadošais motivs nebija ista sporta veicināšana kā brīva jaunatnes nodarbība, bet gan plespleša, ar politiku un propagandu sajaukta spēle. Šis laiks, protams, mums atstājis smagus iespaidus un bezgala daudz rūgtuma. Bija grūti noskatities kā bolševiki līdz tam sasniegto nozākāja un iznīcināja, tā vietā pasniedzot savu kliedzošo tukšumu. Šodien tas viss jau pieder pagātnei, kurai nekad vairs neatgriezties.

Tagad latviešu sportistam ir jauni uzdevumi, jo sportam ir sprausti veseligi mērķi. Ir laiks sākt šos uzdevumus veikt un jaunradit latviešu sportu. Vispirms jāķeras pie bolševiku sagandētā sporta atjaunošanas un reizē arī pie vēl jaunu sasniegumu radīšanas. Līdzšinējā darbā ir jau gūtas zināmas sekmes. Atjaunotas sacīkstes visos sporta veidos, kas latviešu sportistiem devušas arī jaunus pretiniekus, proti — vācu karavīrus. Mūsu jaunie sporta draugi un sāncenšos ir ne tikai labi sportisti, bet arī vīri, kas stādāmi par priekšzīmi savas krietnās disciplinas ziņā. Vācu karaviri kļuvuši par mīļiem veicinātājiem mūsu sporta jaunradīšanas darbā.

Šim darbam sākums ir, bet ar to vēl padarīts samērā maz. Mūsu sporta dzīvē vēl ļoti daudz trūkumu, kuŗus labot katra latvieša sportista pienākums. Protams, pagaidām Latvijas sporta dzīve vēl neatjaunosies visā pilnībā, jo mums ir citi svarīgāki uzdevumi pret savu zemi un saviem atbrīvotājiem.

Pašreiz ir laiks sporta nodarbībām pāriet telpās, bet šis svarīgais jautājums nav tik viegli atrisināms. Nevienu vien staltu ēku iznīcināja bēgošās bolševiku bandas, savā ceļā pametot tikai gruvešus. Tagad telpas ir nepieciešamas arī citiem uzdevumiem, kas nešaubīgi stādāmi pirmajā plānā. Šoziem sportistu vajadzībām būs jāsamierinās šaurākām iespējām. Tas gan nenozīmē, ka sporta nodarbībām pavisam jāapsīkst. Vingrošanas un dažādu sporta spēļu vajadzībām iespējams izlietot visādas telpas, nemaz nedomājot par ērtām un plašām vingrotavām.

Svarīgs uzdevums katram sportistam ir rast treniņa iespējas. Rigā treniņi notiek organizētā veidā, pie tam vēl piedzīvojuši lietpratēju vadībā. Savādāki tas ir provincē, kur vēl nav nokārtoti sporta dzīves jautājumi. Daudzās vietās sporta darbība jau pavirzīta tālu, bet netrūkst provinciešu, kuŗi sportu pametuši tikai blakus apstākļu dēļ. Tas nedrīkst notikt. Tagad ir īstais laiks katram parādīt savu personīgo iniciātīvu, bet nevis gaidīt palīdzību un atbalstu no citurienes. Vai īstam sporta draugam izpalikt bez treniņiem, ja bolševiku sagandēts un nelietojams ir sporta laukums? Vispirms jācenšas to atjaunot saviem spēkiem, vai arī sagatavot treniņa vajadzībām nolīstu lauku, celu vai ganibas. Ziemas sporta sezonai tuvumā nākot priecāsimies par to, ka tad atkal radīsies plašākas iespējas. Sporta laukums vairs neaprobežosies ar šauru iežogojumu, bet tā vietā darbība būs pārnesta sniegotos dzimtenes kalnos un lejās, ledus pārklātos ezeros un upēs.

Pašreiz nostiprināsim pamatus latvieša sporta jaunradīšanas darbam, lai jo drīz to varētu pacelt nebijušos augstumos. Mēs gribam redzēt atplaukstam mūsu sporta dzīvi un ejam jaunus ceļus kopā ar Lielvācijas jaunatni.

Bekona Eksports, Spars un Vācu karavīru I. vienība — Rudens futbola turnīra priekšgalā

No kreisās — vārtsargs Jānis Bebris, aizsargs Leons Freimanis un Kārlis Ārens. Viņi pašreiz veido mūsu futbola spēcīgāko aizsardzības trijotni. Bekona Eksporta vienība ar šo grūti pārspējamo «beigu trijnieku» Rudens turnīra spēlēs zaudējusi tikai 5 vārtus.

Mūsu šis sezonas plašākā futbola sarīkojumā — Rudens turnīrā vakar risinājās priekšpēdējās kārtas spēles. Tās ievērojamākas pārmaiņas turnīra tabulā neienesa. Uzvaras atzīmēja vadošās vienības. Pašreiz turnīra priekšgalā ar vienādu 10—2 punktu skaitu izvirzījušies 3 konkurenti — Bekona Eksports, Spars un Vācu karavīru 1. vienība. Turnīra uzvarētājs noskaidrosies nākošo svētdien, kad notiks pēdējās sacīkstes. Turnīra beigās svarīgu ciņu abeolvēs vadošās Bekona Eksporta un Vācu karavīru 1. vienības. Spara pēdējais pretinieks ir Studentu vienpadsmits. Ļoti iespējams, ka divas vienības turnīru noslēdz ar vienādu punktu skaitu, tad, saskaņā ar turnīra noteikumiem, 1. vietas ieguvēju izšķirs iegūto un zaudēto vārtu attiecība. No vadošām vienībām pašreiz labākā vārtu attiecība ir Bekona Eksportam 30—5. Spars līdzšinējās cīņās atzīmējis 21—9 un Vācu karavīru 1. vienība 28—14. Turnīra noslēgums pie pašreizējā sarežģītā punktu stāvokļa solās izvērsties ļoti intrigējošs. Vakar un aizvakar notikušās spēles deva šādus rezultātus:

BEKONA EKSPORTS ATZIMĒ TURNĪRA AUGSTĀKO UZVARU 11—1.

Lieliski savu vārtu attiecību uzlaboja Bekona Eksporta futbolisti ciņā pret Vācu karavīru 3. vienību. Bekona Eksports guva turnīra rekorduzvaru 11—1. Jau pirmajās minūtēs ar Puriņa, Bluķa un Pidriksona raidījumiem Bekona Eksports ieguva 3 vārtus. Līdz puslaika beigu signālam Bekona Eksporta vienpadsmits savu pārsvaru palielināja līdz 7—1. Vācu karavīri vienīgos vārtus atzīmēja ar labākā spēlētāja Fink sitienu pie 0—6 rezultāta. Otrās 45 minūtēs Bekona Eksporta uzbrucēji vēl 4 reizes pārspēja karavīru aizsardzību. Augstais 11—1 rezultāts jau nepārprotami norāda, ka spēcīgais Bekona Eksporta sastāvs visu ciņas laiku atradās lielā pārākumā. 2. puslaikā Bebris garām aizraidīja 11 m soda sitienu. Bekona Eksporta vienībā darbojās: Bebris, L. Freimanis, Gauše; Rozentāls, Krupčas, Vītoliņš; Puriņš (iesita 2 vārtus), Vanags (4), Pidriksons (2), Bluķis (1) un Borduško (2). Uzvarētāji lielu kļūdu pielaida, pārāk maz izmantojot savus malējos uzbrucējus. Korekto sacīksti vadīja A. Pukinskis.

PELNĪTS STUDENTU PANĀKUMS.

Pērkona — Studentu sacīkstē pārsteigumu sagādāja Pērkona vienība, kas laukumā ieradās ievērojami pārkārtotā sastāvā. Pērkona virknējumā nebija Lauka, Špāka, Riekstiņa, Poločenko, Batorina. Kamēr Pērkona jaunais komplektējums kaut cik sāka saprasties, tikmēr jau daudz cītīgākie Studentu spēlētāji bija panākuši 2—0 vadību. Ciņas ievadījuma posmā Briedi pārspēja Ābola un Hermanovska raidījumi. Ar šādu 2—0 pārākumu Studenti devās puslaika atpūtā. 2. puslaika sākumā Putniņš ar 11 m soda sitienu panāca 1—2. Tomēr it drīzi Studenti atkal savu pārsvaru nostiprināja. Pērkona sargāto vārtu priekšā brīvs bumbu saņēma Klāvs un iesita 3—1. Vēlreiz Pērkonam radās izredzes panākt izlīdzinājumu pēc tam, kad mērķi sasniedza Prūša sitiens, samazinot vārtu starpību līdz 2—3. Ciņas beigu daļā pārsvaru panāca izturīgākie Studentu spēlētāji. Gan Ābols garām vārtiem aizsita 11 m sodu, bet brīdi vēlāk Hermanovska ieguvums pilnīgi nodrošināja Studentu futbolistu uzvaru 4—2. Pie šāda rezultāta arī atskanēja tiesneša beigu svilpe. Studenti kā daudz enerģiskāki cīnītāji atzīmēja pelnītu uzvaru. Sacīkstei piemita tipisks sezonas beigu raksturs, kad spēlētāji vairs pietiekamu vērību nevelti treniņiem. Gandrīz pie katras otrās piespēles spēlētāji kļūdījās. Studenti savā darbībā bija par pretinieka spēlētājiem daudz cītīgāki un enerģiskāki. Noteiktāk spēlēja uzvarētāju aizsardzība, kamēr Pērkona vienības dalībnieki aizsardzībā pielaida vairākas rupjas kļūdas. Studenti uzvaru izcīnīja ar Būmani; Pinni, Ozolu; Brutānu, Birznieku, Auziņu; Platkāju, Ābolu, Klāvu, Hermanovski un Briedi. Pērkona pārveidotā komplektējumā bija — Briedis; Rusmanis, Dubņickis, Straupe, Volgasts, Prūsis, Ādamsons, Laptiks, Putniņš, Koneckis un Mežmačs. Tiesnesis A. Niedrītis savā darbībā bija vienīgi mazliet par daudz sīkumains.

VĀCU KARAVĪRU 1. VIENĪBAS UZVARU GĀJIENS TURPINĀS.

Enerģiskie vācu karavīru futbolisti izvirzījušies par nopietniem turnīra uzvaras kandidātiem. Vienīgi pašā pirmajā turnīra spēlē viņi piedzīvoja pret Sparu 3—6 zaudējumu. Ar katru sacīksti Vācu karavīru 1. vienība aizvien vairāk uzlabos savu sniegumu. Vakar vācu karavīri pieveica teicamos VEF futbolistus 5—3 (2—2). Ciņa izvērtās ļoti strauja un 2. puslaikā sniedza pat dramatiskus momentus. Sacīksti ievadīja enerģiski vācu karavīru uzbrukumi. VEF aizsardzība tikai ar grūtībām atvairīja karavīru uzbrucēju ātros caurgājienus. Puslaika vidū vācu uzbrucēji Feiter un Neumann, teicami izmantojot centrējumus, pēc kārtas ieguva 2 vārtus. 2—0 vadībā karavīri atradās gan tikai īsu brīdi. VEF vienspadsmits sāka attīstīt aizvien saskaņotāku darbību. Pēc ilgākas ciņas vārtu priekšā Vāravs iesita 1—2. Dažas minūtes vēlāk, saņemot labu L. Peičas piespēli, Vāravs panāca 2—2 izlīdzinājumu. Ar šādu neizšķirtu rezultātu noslēdzās 1. puslaiks. Spēles turpinājumā vācu karavīri ar neatslābstošiem uzbrukumiem pretinieku pārsteidza jau pirmajās minūtēs. Neumann bija ātrāks par VEF vārtsargu Vītolu un atzīmēja 3—2. Tūliņ sekoja jauns vācu uzbrukums, ko noslēdza neturams kreisā uzbrucēja Dietz sitiens vār-

(Turpinājums 2. lpp.)

Sudrabota saule lēks

Kāda brīvprātīgo latviešu kārtības sargu vienība šinīs dienās devās izpildīt augsto kareivisko uzdevumu. Tagad arī mūsu tautas labākie dēli stājas ciņā par jauno Eiropu.

Šis vienības ir mūsu tautas lepnums un gods. Reiz atkal jāatdzimst latvju tautas varoņu garam, jāmirdz latviešu zobenam ciņā par labāku nākotni.

Pagājušās nedēļas sākumā Rigā notika svinīgs dievkalpojums un parāde. Archibiskapa katedrālē notika latviešu karavīru iesvētīšana. Dievkalpojums risinājās svinīgi un pacilāti. Ikviens savā sirdī izlūdzās Dieva palīdzību kara gaitām. Kad sirmajā katedrālē Mariss Vētra teica dziesmu «Nebēdājiet, karavīri, sudrabota saule lēks», tad šie vārdi jo dziļi iespiedās mūsu sirdīs, tiecībā savai tēvzemei un tautai.

Braša bija kārtības sargu vienības parāde, zibošiem ieročiem, sveicinot generālmajoru Jedicke un generālkomisāru Dr. Drechsler.

Daudzi tūkstoši pavadīja kārtības sargus ceļā uz staciju. Ziedu veltes un pēdējie mīļie sveicieni aizbraucējos un pavadītājos radīja saviļņojumu, kādu cilvēks spēj piedzīvot tikai savas dzīves vissvarīgākos mirkļos. Rudens vējos plīvojot karogiem un skanot maršam «Div' dūjiņas gaisā skrēja...», mūsu kārtības sargi devās ceļā. Lai laimes māmuļa ir arvien pie viņiem!

TIKAI 1 cm AIZ PASAULES REKORDA.

Lielisku, jaunu Italijas rekordu diska mešanā vakar Milānā sasniedza itaļu labākais diskobols Consolini. Viņš disku aizraidīja 53,34 m tālu. Līdzšinējais Italijas rekords, kas piederēja Oberweger'am, bija 51,41 m. Consolini sasniegums ir tikai 1 cm vājāks par vācieša Lampert šogad uzstādīto pasaules rekordu — 53,35 m

ZVIEDRS BRÖR HELLSTRÖM (Nr. 101) savā 5000 metru rekordskrējienā (14:15,8). Andersson (Nr. 102) mērķi sasniedza kā otrais ar laiku 14:18,2 min.

Varoņu nāvē par Jauno Eiropu

Ciņās pret bolševikiem austrumu kara laukā varoņu nāvē krituši vairāki ievērojami Lielvācijas un Somijas sportisti. Lielvācijas sportistu saime sēro par bokseru Michel Murach un airētāju Herbert Adamski. 1937. gadā Murach pusvidējā svarā izcīnīja Eiropas meistara titulu. Gadu pirms tam olimpiskās spēlēs viņš kļuva sudraba medaļas īpašnieks. 5 reizes Murach bijis Vācijas meistars. Herbert Adamski olimpiskās spēlēs 1936. gadā guva Lielvācijas krāsām uzvaru airēšanā — divniekā ar stūrmani. Tagad šie abi priekšzīmīgie vācu sportisti atdevuši savas dzīvības par savu dzimteni lielajā ciņā par Jauno Eiropu.

Varonīgā somu tanta kara laukā zaudējusi savus lieliskos slēpotājus Kalli Jalkanenu un Marti Lappalainenu. Viņi abi sagādājuši Somijas karogam augsti vērtējamas uzvaras olimpiskās spēlēs un pasaules meistarsacīkstēs. Vieglatlētu stadionos vairs neredzēs cīnoties Somijas 4,16 m rekorda īpašnieku kārtslēkšanā E. Lähdesmeki un lodes grūdēju Kalli Järvinenu. Viņi atraduši varoņa nāvi kauju ugunīs. Somijas futbolisti zaudējuši K. Oksanenu, kas vēl šī mēneša sākumā bija Somijas valsts vienības sastāvā ciņā pret Vāciju. Valsts vienībā Oksanens spēlējis 39 reizes. Viņu labi no agrāko gadu sacensībām atceras arī latviešu futbolisti. Visus kritušos varoņus Jaunās Eiropas sportistu saime paturēs mūžīgā piemiņā.

Ciemos pie knock-out vīriem

Kādā Vecpilsētas ielā paslēpies kluss nams, kurā tagad notiek rosīga sporta dzīve. Nē, te nenotiek sacīkstes, nav te arī skatītāju. Sportisti pazūd aiz masīvajām koka durvīm, lai sagatavotos tiem brīžiem, kuŗus redz skatītāji. Īsi sakot — šeit notiek treniņi.

Pavērsim durvis, lai redzētu šejienes noslēpumus. Te septiņi puiši nikni uzbrūk neredzamam pretiniekam. Viņi sit ar tādu dedzību, itkā savā priekšā redzētu kādu noslēpumainu ienaidnieku. Nomaļus postājies vīrs, kas uzmanīgi vēro notiekošo. Pie sienas vienmuļīgi «tikšina» parasts modinātāja pulkstenis. Bet arī tas ir novērošanas objekts, jo zināmā laikā skan komandas — «Sākt!» un «Stāt!» Kas gan šo vīru kādreiz 15 gadu laikā nebūs redzējis? Tas ir viens no mūsu boksa vecmeistariem — Richards Bērtiņš, kas pašreiz trenē Rīgas bokseŗu saimi. 15 boksam veltītos gados tam radusies plaša pieredze, lūk, tādēļ viņš tik noteikti pamāca vienu, otru jaunās audzes bokseri.

«Kāda rosība treniņos?»

Par atbildi Bērtiņš atveŗ treniņu grāmatu. Atzīmes ir par katru dienu. Bokseŗu paraksti liecina, kas apmeklējuši treniņu. Pirmajā dienā 23 paraksti. Pazīb pazīstami vārdi Sproģis, Meilis, Dreifogels, Čerņavskis, Ādamsons, Klusovs, Brenčuks, trīs Ozoliņi un beidzot arī vācu karavīrs Bauch. Tālāk 20., 21., 22. un 23. oktobris. Tā tad bokseŗu treniņi notiek ikdienas.

«Jā, arī svētdienās,» stāsta trenieris, «un pie tam tad sarodas visvairāk dalībnieku. Tad varam izvest pamatīgu treniņu, jo nevienam nav jādomā par darbu. Bet arī citās dienās treniņos paiet stundas trīs.»

«Bet mūsu smagsvari gan laikam kūtrāki treniņos?»

«Tā vis nav,» smaida Bērtiņš, «bet mūsu boksa mīlīm Grīnvaldam citi pienākumi. Viņš nupat kā aizbrauca uz austrumu fronti kārtības sargu vienībā. Ir tam arī vēl otrs draugs no bokseŗu vidus — vidsvars Pauzers.»

Mēs visi sporta draugi varam viņiem abiem nodot vismīļākos sveicienus, kā savas tautas varonīgajiem dēliem, kas dosies cīņā pret boļševismu.

Centīgi treniņus apmeklē trīs Ozoliņi; divi no tiem ir brāļi, bet trešais — E. Ozoliņš — jaunais Rīgas meistars. Pašreiz «ēnas boksē» Ādamsons, kas turpat jau 10 gadus cīnās ringā.

«Trenējos vairāk sava prieka dēļ,» viņš saka. Jā, Ādamsonam aiz muguras jau 120 cīņas, no kuŗām tikai 18 gadījumos nācies zaudēt. Tomēr viņš trenējas tāpat kā jaunie bokseŗi. Divi no tiem — Viktors Rubenis un Jānis Kušķis — vēl ne reizi nav kāpuši ringā.

«Rubenis ir ļoti centīgs treniņos. Viņam es paredzu labas sekmes,» piezīmē Bērtiņš, kuŗa vērīgā acs jau daudz ko saskatījusi, kaut gan šis zēns vēl tikai mēnesi nāk uz vienmuļo Vecpilsētas namu.

Izrādās, ka ar jaunajiem bokseŗiem jāapietas ļoti uzmanīgi. Īstu treniņa sacīksti nevar sākt jau pirmajās dienās. Zaudētājs tad ar zilu uzacī un vēl krietni vien nokaunējies pazūdot.

«Bet vai trenējas arī vācu karavīri?»

«Jā, jā, līdzšim jau daži no viņiem nāca šurp, bet pēdējā laikā tie redzēti retāk,» stāsta trenieris.

Bet tepat arī paveras durvis un tajās stāv Bauch, kas jau Rīgā pierādījis savas krietnās spējas.

«Dienests,» vienā vārdā viņš paskaidro savu iztrūkšanu. Bet svētdien būšot brīvdiena, kuŗu tas nodomājis veltīt boksa treniņiem.

«Tagad paskatīsim, kā notiek bokseŗu treniņš,» saka Bērtiņš un aiziet pie saviem audzēkņiem.

Sākumā septiņi bokseŗi vingro un iesildās apmēram 15 minūtes, tad boksējas ar «ēnām», lec pāri virvītei, dodas «cīņā» ar medicinas bumbām, un visbeidzot trenieris katram atsevišķi parāda kā dot pretiniekam vispamatīgāko sitienu.

Un tā ikdienas. Nemaz nav tik viegli sagatavoties boksa sacīkstei.

Tā, laikam, domā arī tie divi pusmetru gaŗie vīriņi, kas uzmanīgi noskatās visu treniņa ainu.

«Gan jau pienāks laiks arī viņiem mācīt ēnu boksu,» smaida trenieris Bērtiņš, kas ar īstu prieku nodevies savam darbam, jo sevišķi jaunās bokseŗu paaudzes sagatavošanai cīņām ringā.

Mūsu sporta dzīvē sācies jauns posms, kuŗā latviešu sportistiem jasadarbojas ar Lielvācijas sporta saimi. Latviešu atjaunotajā sporta dzīvē aktīvi līdzdarbojas arī vācu karavīri, būdami mūsu sacensoņi visos sporta veidos. Mūsu draudzība ar vācu sportistiem nostiprinās, bet tomēr ir vēl kas, kādēļ šī draudzība nevar kļūt vēl dziļāka. Daudzi sportisti nespēj sarunāties vienas kopējas valodas trūkuma dēļ. Latviešu sportistiem tagad uzņēmīgi jāķeras pie vācu valodas mācības, lai turpmāk rebūtu nekādu šķēršļu vēl lielākai sadarbībai ar vācu sportistiem. Vispirms iemācīties nepieciešamos vārdus, kuŗi lietojami sporta laukumā. Te nu latviešu sportistiem nāks talkā «Sporta Pasaule». Šoreiz sniegsim sporta vārdnīcas sākumu:

FUSSBALL. Spielfeld; Spielplatz.	FUTBOLS. Spēles laukums.
1. Tor.	1. Vārti.
2. Torpfosten.	2. Vārtu stabi.
3. Torlatte.	3. Vārtu (augšējais) stienis
4. Torlinie.	4. Vārtu līnija.
5. Tornetz.	5. Vārtu tīkls.
6. Seitenlinie.	6. Sānu līnija.
7. Mittellinie.	7. Vidus līnija.
8. Torraum.	8. Vārtu laukums.
9. Strafraum.	9. Soda laukums.
10. Strafstossmarke.	10. Soda izsitiena vieta.
11. Ecke.	11. Stūris.
12. Eckfahne.	12. Stūŗa karodziņš.

ATKAL NEIZŠĶIRTSI

LIEPĀJAS TOSMĀRE — SPARS 1—1 (0—0).

Saistošu futbola sacīksti vairāk kā 1000 skatītāju vakar redzēja bij. JKB laukumā, kur sacentās Liepājas Tosmāres futbolisti ar spēcīgo Rīgas Spara vienpadsmitu. Kā visas rudens posma Rīgas un Liepājas futbolistu sacensības, arī vakardienas spēle noslēdzās neizšķirti 1—1 (0—0). Tas tikai pierāda cik spējās liela vienlīdzība starp abu pilsētu futbolistiem. Tosmāres vienība bija vēl papildināta ar daudz pieredzējušo aizsargu Tilu. Gandrīz visi pārējie tosmāriešu spēlētāji vēl gados jauni, bet jau uzskatāmi par krietniem futbola pratējiem. Tā nu vecai, slavenai Liepājas futbola saimei radušies jauni atvietotāji, kas stādāmi uz tik pat augsta līmeņa. Vai vakar redzētais liepājnieku vārtsargs Dekovics nav tikpat drošs un izveicīgs kā Lazdiņš? Viņš tikai augumā nesasniedz savu izcilo priekšgājēju. Tosmares vienība rādīja zemu kombināciju spēli. Zināmu trūkumu varēja vērot tikai Spara soda laukumā, kur liepājnieku uzbrukuma noslēgumam trūka labu vārtu taidījumu. Bieži notika, ka Tosmāres uzbrucēji, nevajadzīgi kombinējot, pazaudēja bumbu. Ja Liepājas uzbrucēju ieguvums nav vairāk kā vieni vienīgi vārti, tad te sava loma piekrīt arī laimes trūkumam. Tik viegli bija iegūt vārtus, kad pieciem tosmāriešu uzbrucējiem pretim stājās tikai abi rīdzinieku aizsargi; kad no brīvsitiena raidītā bumba skāra vārtu ķēršskoku, un kad otrajā puslaikā Ziņģis 2. neizsita 11 m soda sitienu. Bumba, trāpot vārtu stabu, izgriezās ārā, kaut no ieguvuma trūka tikai mazliet precizitātes, kas rēķināma milimetros.

Tas nenozīmē, ka Spara vienībai trūktu labu izdevību (sevišķi 1. puslaika beigu daļā). Rīdziniekiem vai nu nelaimējās, vai savu mākslu lietā lika liepājnieku vārtsargs Dekovics. Zināms, visvairāk vainas jāsaņem pašiem Spara uzbrucējiem, kas sitienos uz vārtiem bija pārāk neapdomīgi.

Spēles risinājums bija visai vienlīdzīgs. Tā, ka grūti teikt kuŗa vienība bija pārāka. To izteic arī rezultāts, kas atkal bija neizšķirts.

Otrajā puslaikā pirmie vārtus ieguva Spara futbolisti [illegible] malas uzbrucēji A. Kudrašovs, R. Pakalns un centrs Skadiņš izveidoja labu uzbrukumu, kuŗa rezultātā Skadiņa piespēlētu bumbu ar galvu vārtos iesita A. Kudrašovs. Spēles beigu daļā liepājniekam Ziņģim 2. izdevās rezultātu izlīdzināt. Rīgas Spara vienība sastādījās no: Strīķera, Mīškes, Dzereļa, O. Kudrašova, Pērkona, Šeino, Ziemeļa, Vītola, Škadiņa, R. Pakalna un A. Kudrašova. Liepājas Tosmāres balti-zilo tērpu nesa: Dekovics, Vilsons, Tils, Rozevskis, Jēgers 1., Galsons, Freilergs, Ziņģis 2., Tiškins, Miezītis un Lukaševics.

Sacīkste risinājās bij. JKB laukumā, kur pēdējā laikā sacīkstes nenotika. Šis laukums ir pašreiz labākā kārtībā, kā jebkurš cits Rīgā. Tosmāres — Spara spēle kā nosvērtu un labu tiešneši sevi atestēja A. Jurgens.

Valkazara un Marabu uzvara

Vēsais laiks vakar rikšošanas sacīkstēs hipodromā nepulcināja tikdaudz skatītāju kā to redzējām iepriekšējās svētdienās. Pēc vasaras pārtraukuma vakar atkal braucēju vidū bija S. Tichomirovs. Salīdzoši risinājās labāko trisgadnieku sacensība, kuŗi šogad jau izcīnījuši Derbiju. Vakar trisgadīgo 2. grupas uzvarētāji Marabu un Valkazars sasniedza mērķi reizē. Sacīkšu tehniskie rezultāti:

1. sacensībā 1. Kārlis (braucējs N. Dukalskis) distance 1640 m — 2:52,8 min.; 2. Karlats (F. Mikelsons) 1600 — 2:55,8.

Toto: vk. 1.40, it. 1.70 pāris 1.20.

2. sac. ļoti pārliecinoši uzvarēja Kronelta (E. Mikelsons) 1600 — 3:10,0; 2. Mana (V. Jirgensons) 1620 — 3:15,7; 3. Primola (St. Trasums) 1660 — 3:15,7.

Toto: vk. 6.30, it. 3.— pāris 7.40.

3. sac. 1. Efekts (S. Šaicāns) 1800 — 3:18,8; 2. Askets (F. Maslobojevs) 1800 — 3:19,3; 3. Langina (P. Puriņš) 1800 — 3:19,3.

Toto: vk. 3.60, it. 3.—, pāris 4.10.

4. sac. 1. Venera (R. Lielais) 1800 — 3:15,6; 2. Falajdnis (S. Tichomirovs) 1800 — 3:17,5. Dzidrais neizturēja laika normu.

Toto: vk. 2.40, it. 3.50, pāris 4.30.

5. sac. visu distanci vadošā bija Slava, kas arī uzvarēja S. Šaicāna vadībā 1580 — 2:35,8; 2. Samums (N. Dukalskis) 1600 — 2:36,7 3. Ilards (A. Puriņš) 1600 — 2:37,3.

Toto: vk. 1.50, it. 4.20, pāris 4.40.

6. sac. galvu galvā distanci beidza Marabu (S. Orlovs) 1840 — 3:00,0 un Valkazars (R. Lielais) 1860 — 3:00,0 3. Sandomachs (V. E. Bērziņš) 1800 — 3:03,0.

Toto: vk. par Marabu 1.10, par Valkazaru 1.50 it. par Marabu 1.20, par Valkazaru 1.70; pāris 3.70.

7. sac. 1. Karters (F. Maslobojevs) 1640 — 2:43,8; 2. Baiga (V. Jirgensons) 1640 — 2:44,2; 3. Lolita (V. E. Bērziņš) 1640 — 2:44,4.

Toto: vk. 3.70, it. 13.10, pāris 30.90.

8. sac. 1. Slava (S. Šaicāns) 1580 — 2:35,3; 2. Ilards (A. Puriņš) 1600 — 2:38,3; 3. Samums (N. Dukalskis) 1600 — 2:38,3.

Toto: vk. 1.70, it. 4.20, pāris 5.—.

9. sac. 1. Kozirs (V. Jaškevičs) 1780 — 2:52,0; 2. Makalena (R. Lielais) 1820 — 2:52,2; 3. Mana (J. Grazdiņš) 1840 — 2:53,2.

Toto: vk. 2.30, it. 3.—, pāris 4.40.

10. sac. 1. Karters (F. Maslobojevs) 1640 — 2:47,2; 2. Lidija (J. Grazdiņš) 1620 — 2:47,3; 3. Baiga (V. Jirgensons) 1640 — 2:47,3.

Toto: vk. 2.—, it. 11.20, pāris 13.—.

11. sac. 1. Atlase (J. Ozolnieks) 1860 — 3:19,4; 2. Timbukta (S. Orlovs) 1840 — 3:20,8; 3. Valdonis (J. Grazdiņš) 1820 — 3:23,8.

Toto: vk. 1.80, it. 2.80, pāris 3.80.

12. sac. 1. Viza (J. Grazdiņš) 1800 — 3:03,4; 2. Ina (Aksvorti (F. Mikelsons) 1800 — 3:05,0; 3. Puke (S. Šaicāns) 1800 — 3:06,1.

Toto: vk. 1.70, it. 4.40, pāris 5.30.

13. sac. 1. Tija (P. Puriņš) 1820 — 3:06,8; 2. Puika (N. Dukalskis) 1840 — 3:07,8 3. Dūbe (A. Sorokins) 1860 — 3:14,6

Toto: vk. 2.10, it. 2.80, pāris 2.10.

14. sac. 1. Censonis (S. Orlovs) 2200 — 3:36,4; 2. Vilāns (R. Lielais) 2220 — 3:36,8; 3. Alma (F. Maslobojevs) 2180 — 3:37,6.

Toto: vk. 1.60, it. 8.60, pāris 10.90.

BEKONA EKSPORTA FUTBOLISTI JELGAVĀ ZAUDĒ.

Vakar Jelgavā viesojās Rīgas Bekona Eksporta futbolisti, sacensoties ar Vācu policistu vienību. Bekona Eksports cīņā raidīja savu otro sastāvu, papildinātu ar dažiem pirmās vienības spēlētājiem. Vācu policisti izrādījās teicami futbolisti. Vācu policistu vienība pārspēja rīdziniekus ar 2—0 (1—0) rezultātu. Uzvarētāji abus vārtus guva ar centra uzbrucēja raidījumiem. Vācu policistu vienībā vēl ļoti sekmīgi darbojās vārtsargs. Bekona Eksporta vienpadsmita labākā daļa bija aizsardzība, kamēr uzbrucējiem nemaz neveicās ar vārtu sitieniem. Pēc divām nedēļām paredzēta abu vienību revanša sacīkste Rīgā.

RĪGAS MEISTARSACĪKSTES GRIEKU-ROMIEŠU CIŅĀ.

Rīgas meistarsacīkstes grieku-romiešu cīņā notiks 16. novembrī Rīgas cirkū. Ja dalībnieku skaits būs liels, tad sacensības notiks arī 15. novembŗ. Dalībnieki jāpiesaka Blaumaņa ielā 17 — 1.

SPORTA MEDICĪNAS INSTITŪTS

atrodas Starta ielā 3 (pie Sporta nama). Medicīniskā izmeklēšanai sportistus pieņem: otrdienās, trešdienās un piektdienās no pulkst. 16—19 bet sestdienās no 16—18. Sportistes pieņem: pirmdienās un ceturtdienās no pulkst. 16—19. Darbojas arī fizikālās terapijas kabinets. Paralēli kārtējām pārbaudēm institūta asistenti nobeidz agrākos gados izdarītos pētījumus par latviešu sportistiem.

Vācu karavīru uzvaras

(Sākums 1. lpp.)

tu apakšējā stūrī. Vācu karavīri dažās minūtēs tādi panāca 4—2 pārsvaru. Pie energiskā un straujā spēles risinājuma laukumā nepatīkami bija vērot vienīgi spēlētāju pārāk aso un ķermenisko darbību. Par neapšaubāmu pārkāpumu tiesnesis no laukuma noraidīja vācu karavīru spēlētāju Bauer. Karavīriem vairāk kā 30 minūtes nācās turpināt cīņu 10 vīru sastāvā. VEF vienība guva pārsvaru un centās visiem spēkiem atgūt zaudēto. Vācu karavīri tomēr aizstāvējās ļoti sekmīgi. VEF spēlētāji pie tam maz izmantoja malas, cenšoties izlauzties vārtu tuvumā caur centru. 14 minūtes pirms beigām beidzot mērķi sasniedza Ozoliņa sitiens, samazinot vārtu starpību līdz 3—4. Tālākos VEF uzbrukumus atkal sekmīgi atvairīja vācu uzmanīgā aizsardzība. Beigās vairāki sekmīgi caurrāvieni izdevās vācu uzbrucējiem. Pēdējā spēles minūtē Neumann galvas raidījums 5. reizi pārspēja Vītolu. Sacīkste noslēdzās ar Vācu karavīru 1. vienības 5—3 uzvaru. Vācu karavīri, salīdzinot ar VEF vienību, spēlēja daudz racionālāku futbolu. Lieki nekavējoties, uzvarētāji vienmēr centās virzīt bumbu uz pretinieka vārtiem. Karavīri VEF spēlētājus pārspēja arī enerģijā un ātrumā, bet pār visām lietām vācu futbolisti nekad nekavējās ar vārtu sitieniem. Pats priekšzīmīgākais šai ziņā bija centrs Feiter. Par sacīkstes galveno varoni izvērtās vācu puskreisais uzbrucējs, blondais, augumā pamazais Neumann. Viņš viens pats iesita 3 vārtus. Vienīgā netīkamā īpašība pie citādi teicamā uzvarētāju snieguma bija pārāk asais spēles veids tuvcīņā. VEF spēlētāji vakar uzkritoši bieži kļūdījās piespēlēs. Trūka viņiem arī tas cīnas spars, kas piemita vācu karavīriem. Vācu karavīru 1. vienībai vērtīgo uzvaru sagādāja: Faust; Hegel, Heinrich; Gollar, Bauer, Leube; Eberle, Dornseif, Feiter, Neumann un Dietz. VEF sastāvā darbojās: Vītols; Aulis, Kļava; Blaubergs, Ligers, Krūze; L. Peiča, Ozoliņš, Vāravs, Rozīte un P. Feiča. Mazpiedzīvojušais sacīkstes vadītājs Z. Lazdiņš savu uzdevumu veica it sekmīgi.

JELGAVAS FUTBOLISTI PĀRSPĒJ RĪDZINIEKUS.

Futbola sezonu jelgavnieki noslēdz ar iespaidīgu panākumu: 3—2 uzvaru pilsētu sacīkstē pār Rīgas izlasi. Rīgu pārstāvēja Daugaviešu spēlētāji. No viņu pamata komplektējuma iztrūka Vijups un Celmaraugs. Puslaika atpūtā jelgavnieki devās ar 1—0 pārākumu. Otrās 45 minūtēs E. Freimanis ar 11 m soda sitienu panāca 1—1 izlīdzinājumu. Ulberga raidījums deva Rīgai pat 2—1 pārsvaru, taču sacīkstes beigu daļā enerģiskie Jelgavas futbolisti ne tikai atguva zaudēto, bet, saņemot skatītāju jūsmīgus suminājumus, jelgavnieki iesita arī 3—2 uzvaras vārtus. Savā ierastajā laukumā jelgavnieki uzrādīja neatlaidīgu un saskaņotu sadarbību.

ARODBIEDRĪBU SLĒPOTĀJU TRENIŅUS

rīko ACP «Atpūta un dzīvotprieks» Slēpotāju meža skrējieni notiek pirmdienās, trešdienās un piektdienās no plkst. 17, Bīķernieku mežā, pie slēpotāju mītnes. Turpat treniņi arī iesācējiem un sievietēm instruktora Riņģa vadībā.

TIRDZNIECĪBAS ARODBIEDRĪBAS

šachistu treniņi notiks otrdienās un piektdienās no plkst. 17.30 līdz 20.30 M. Pils ielā 13 — 4. Šai pašā laikā notiek arī galda tenisa treniņi.

Rīgas rudens futbola turnīra tabula.

Vienības	Spars	Vācu karavīri 1.	Vācu karavīri 3.	Bekona Eksports	VEF	Pērkons	Daugavieši	Studenti	Punkti	Vārti
Spars		2 6—3	2 7—2	2 2—1	2 3—0	2 0—3	2 3—0		10—2	21—9
Vācu karavīri 1.	0 3—6		2 5—3		2 5—3	2 2—0	2 7—2	2 6—0	10—2	28—14
Vācu karavīri 3.	0 2—7	0 3—5		0 1-11	0 0—3		0 3—4	0 0—5	0—12	9—35
Bekona Eksports	0 1—2		2 11-1		2 3—0	2 3—0	2 5—1	2 7—1	10—2	30—5
VEF	0 0—3	0 3—5	2 3—0	0 0—3		2 7—3	0 1—2	1 0—0	5—9	14—16
Pērkons	2 3—0	0 0—2		0 0—3	0 3—7		2 5—3	0 2—4	4—8	13—19
Daugavieši	0 0—3	0 2—7	2 4—3	0 1—5	2 2—1	0 3—5		2 3—0	6—8	15—24
Studenti		0 0—6	2 5—0	0 1—7	1 0—0	2 4—2	0 0—3		5—7	10—18

Vācu karavīru 2. vienība no turnīra izstājās. Saskaņā ar turnīra noteikumiem viņas sasniegtie rezultāti tiek anulēti.

Oskars Cāzers

Mūsu jauno basketbolistu paaudzē sists jauns robs — 17. oktobrī traģiskā nāvē no dzīves šķīrās bij. Amatiera talantīgais basketbolists Oskars Cāzers. Kas gan nepazīst šo dzīvespriecīgo puisi, kas bija savas vienības teicamākais grozu mednieks. Vakar bij. amatieriešu saime pulcējās Meža kapos, lai atvadītos no mīļā drauga un cīņu biedra. Pie viena piezīmējams, ka arī Oskara brālis — Harijs Cāzers, kas arī spēlēja bij. Amatiera vienībā, bez vēsts pazudis. Viņš kā karavīrs aizvests līdz ar boļševiku armiju. Pēc pēdējām ziņām, kas par viņu saņemtas, spriežams, ka arī viņš kritis par upuri boļševiku varmācībai. Brāļu Cāzeru vairs nav...

Igauņu sportisti ar pasaules slavu — Palusalu, Kotkas un Kreeks boļševiku terora upuri

Boļševiku drausmais valdīšanas laiks ir izrāvis no mūsu rindām un aizraidījis nezināmā likteņa ceļā daudzus izcilus latviešu sportistus, bet vēl smagāk šai ziņā ir cietusi igauņu sportistu saime. Kas gan nepazina ievērojamos igauņu atlētus ar pasaules slavu — cīkstoņus Kristjanu Palusalu, Johannes Kotkas un lodes grūdēju Aleksandru Kreeku. Igauņi ir zaudējuši šos visus trīs pasaules klases sportistus. Nav nekādas ziņas, kur žīdi-čekisti aizveduši Palusalu, Kotkas un Kreeku. Jau pirms kaŗa sākšanās Palusalu un tāpat arī Kotkas ar Kreeku apcietināti. Par tālāko viņu likteni nekas nav zināms. Iespējams, ka viņi izsūtīti, bet pazīstot GPU šausmu režīmu, nav nekas neparasts, ja varbūt kāds no viņiem savu dzīvi beidzis čekas moku pagrabos.

Visa igauņu skumjas par zudušajiem izcilajiem atlētiem ir tiešām lielas. Viņi bija vēsturiskas personas igauņu sporta vēsturē. 1936. gadā radio, laikraksti un žurnāli darīja visai pasaulei zināmu, ka igaunis Palusalu izcīnījis olimpiskās spēlēs Berlīnē 2 zelta medaļas. Palusalu Berlīnē uzvarēja smagā svara kategorijā grieķu-romiešu cīņā un brīvā cīņā. Šādu divkāršu uzvaru olimpiskās sacensībās vēl nav atzīmējis neviens cits cīkstonis. Johannes Kotkas bija Palusalu uzvaras ceļa turpinātājs. 1938. gadā Rēvelē un 1939. gadā Oslo spēka pārbagātais Kotkas izcīnīja Eiropas meistara titulu grieķu-romiešu cīņā smagā svarā. Pagājušā gadā Kotkas pierādīja pārliecinošu pārākumu pār visiem padomju amatieru un profesionāliem cīkstoņiem, iegūstot absolūto meistara titulu. Kreeku visa pasaule pazina kā vienu no zemes lodes labākiem lodes grūdējiem. Viņa teicamākais rezultāts bija 16.115 m. Savās dzīves lielāko uzvaru Kreeks izcīnīja 1938. gadā Eiropas meistarsacīkstēs, kur viņš ieguva 1. vietu. Kreeks toreiz pārspēja arī olimpisko uzvarētāju vācieti Woelke. Kreeks un tāpat Kotkas bija tik daudzām uzvarām vainagoti jau savu sporta gaitu pirmajos gados.

Ne tikai minētos Palusalu, Kotkas un Kreeku, bet vēl daudzus igauņu ievērojamus vieglatlētus, futbolistus, basketbolistus, tenisistus un citu nozaru pārstāvjus boļševiki ir izsūtījuši vai arī necilvēcīgā kārtā noslepkavojuši. Visa atbrīvotā igauņu tauta pašreiz dziļi skumst par visiem zudušiem.

Meistari sportā - varoņi kaŗa laukā

Simtiem tūkstoši Lielvācijas vīru un jaunekļu pašreiz atrodas kaŗa laukā, lai ar ieročiem rokā izcīnītu drošu un gaišu Jaunās Eiropas nākotni. Līdz ar Lielvācijas kaŗavīriem cīnas viņu sabiedrotie — Somijas, Italijas, Rumānijas un Ungārijas armijas. Savus brīvprātīgos cīņā pret boļševikiem raida spāņi, slovaki, norveģi, dāņi, beļģi, holandieši, franči un arī latvieši. Kauju ugunīs savus uzdevumus pilda daudzi apbrīnoti sporta meistari un rekordisti. Īstā brīdī viņi savus labākos spēkus un pat dzīvības ziedo par labāku nākotni, par kultūras uzvaru. Daudzi sporta meistari gigantiskajās cīņās ir atraduši varoņa nāvi, daudzi par varonību ir izpelnījušies priekšniecības atzinību. Šais rindās «Sporta Pasaule» grib stāstīt par šiem sporta rekordistiem-varoņiem kaŗa laukā. Par sportistiem — savas dzimtenes labākiem dēliem, kuŗi pierādījuši, ka viņi vēl neatlaidīgāki kā sporta laukumos prot cīnīties pret ienaidnieku.

GUSTL BERAUER (Lielvācija).

Kā visi Sudetijas jaunieši, arī Gustl Berauer jau vairāk kā gadu desmitu sapņoja, kad viņi no vācu tautas atlauztais zars — sudetieši — atkal varēs būt kopā ar saviem asins brāļiem zem viena — Vācijas — karoga. Ģeniālais vācu tautas Vadonis Adolf Hitler saprata sudetiešu ilgas. 1938. gada rudens arī atnesa Sudetijas vāciem brīvību. Tāpat kā visu sudetiešu arī Gustl Berauer sirds pukstēja jaunā laimē. Bija radies jauns darba un dzīves posms.

Jau vairākus gadus pirms atbrīvošanas katrs sudetietis zināja sava labākā slēpotāja — Gustl Berauer vārdu. Īstās spējas tomēr Gustl Berauer varēja izkopt tikai kā Lielvācijas sporta pārstāvis. Lielvācijā sportam tāpat kā visām citām dzīves nozarēm tiek ierādīta patiesīgā, pienācīgā vieta. Savu patieso vietu vācu slēpotāju saimē atrada arī Gustl Berauer. 1939. gadā viņš izcīnīja Lielvācijas meistara titulu kombinētā slēpojumā. Tai pašā gadā viņš Zakopanē kļuva arī pasaules meistara tituļa īpašnieks. To slēpošanas vēsture piedzīvoja pirmo reizi, kad ziemeļu zemju pārstāvji tika pārspēti viņu speciālitātē — ziemeļu kombinācijā, kurā uzvaru gūst sacensonis, kas atzīmē labākās sekmes 18 km slēpojuma un lēkšanas kopvērtējumā. Tā bija grūti izcīnīta uzvara, ko toreiz guva Berauer. Pēc 18 km slēpojuma viņš ieņēma tikai 6. vietu. Lēkšanas sacensības risinājās ļoti smagos laika apstākļos. Norveģi Hoisbaken, Kwanlij, Oden, tāpat soms Mekinens un zviedrs Westberg nespēja veikt lēcienus bez kritieniem. Varonīgi grūto uzdevumu veica Berauer. Viņš sasniedza 64.5 m un 65,5 m tālumus, kas kopvērtējumā Berauer deva sensacionālu, bet pelnītu uzvaru. Aiz Berauer palika zviedrs Selin, norveģis Foseid un visa pārējā garu garā konkurentu virkne. 1939 gadā Zakopanē Lielvācijas kārega pārstāvji pierādīja sevi par pārākiem slēpotājiem pasaulē, izcīnot no 11 pasaules meistaru tituliem 7. Berauer uzvara bija vērtīgākā pērle šai triumfa sarakstā.

Gustl Berauer savu uzvaru atkārtoja arī nākošās pasaules meistarsacīkstēs — 1941. gada ziemā. Šoreiz viņa uzvara nenāca vairs kā pārsteigums. Kaut arī Berauer bija jau kaŗavīrs, viņš atkal pārspēja visus savus pretiniekus, kas dzīvoja un trenējās daudz izdevīgākos apstākļos. Otro reizi pasaules meistara tituls kombinētā slēpojumā aizceļoja uz Vāciju. Aiz Berauer palika soms Salonens, viņa tautietis Gstrain, arī zviedrs Selanger.

Sākoties milzīgajām cīņām ar boļševikiem austrumos, Berauer atradās frontes pirmajās līnijās. Kā feldfebels viņš cīņās vadīja savas grupas kaŗavīrus. Boļševiki, lai apturētu vācu virzīšanos uz priekšu, cīņā raidīja smagākos tankus. Šie «kustošie milzeņi» tomēr nepiespieda Berauer grupu atkāpties. Pielaidis tankus tuvumā, Berauer ar saviem kaŗavīriem atkal devās uzbrukumā. Pārdroši uzlēcis uz tanka Berauer ar rokas granātu iznīcināja tanka kaujas spējas. Varonīgajam Berauer piemēram sekoja arī viņa kaŗavīri. Kaujas iznākumā Berauer ar savu grupu ieguva 3 vissmagākā tipa tankus. Par šo varonību divkārtējais pasaules meistars slēpošanā Gustl Berauer izpelnījās katra kaŗavīra lepnumu — dzelzs krustu. Līdz šim Berauer pazina kā pasaules meistaru slēpošanā, tagad zina viņu arī kā varonīgu cīnītāju kaŗa laukā.

Vīnes futbolistu triumfs

VĪNE — BUDAPEŠTA 8—2.

Vakar Vīnes futbolisti saņēma vairāk kā 35.000 skatītāju jūsmīgas ovācijas par savu lielisko sniegumu 87. pilsētu sacīkstē pret Budapeštas izlasi. Vīnieši vakar savās mājās svinēja augstu 8—2 (5—1) uzvaru. Vīnes futbolisti jau sākumā ar Decker raidījumu guva 1—0 vadību. Dr. Sarosi gan panāca 1—1 izlīdzinājumu, bet puslaika beigu daļā atkal teicās liels Vīnes spēlētāju pārākums. Puslaiku vīnieši noslēdza ar 5—1 pārsvaru. Vīnes futbolistu pārākums turpinājās arī otrās 45 minūtēs. Gala rezultātā Vīne svinēja iespaidīgu 8—2 uzvaru. Vīnes labā Binder un Decker katrs ieguva 3 vārtus, Fitz — 1. Reizi bumbu nelaimīgi savas pašas vienības vārtos ievadīja Budapeštas aizsargs Polgar. Arī otros vārtus Budapeštas labā atzīmēja Dr. Sarosi.

Abu pilsētu otro vienību sacīkste Budapeštā noslēdzās ar Budapeštas vienpadsmita 4—1 uzvaru.

FRITZ SCHWAB UZVAR.

Vakar Lielvācijas labākie soļotāji un norvegu meistars Romberg-Andersen saçentās 20 km soļojumā «Apkārt Līcenas ezeram». Pārliecinošu uzvaru guva berlīnietis Fritz Schwab, veicot distanci 1 st. 37 min. 45,0 sek. Gandrīz 4 minūtes vēlāk kā otrais mērķi sasniedza norveģis Romberg-Andersen 1:41:36,0 st. laikā. 3. vietā ierindojās vācu pasaules rekordists Grittner 1:41:43,0 st. Vecmeistars Arthur Schwab ieņēma 8. vietu. Skrējēju sacensības šai pašā distancē noslēdzās ar pārliecinošu Weber uzvaru 1:07:20,0 st. laikā.

PAUL SCHMIDT — LIELVĀCIJAS 1941. G. ŠACHA MEISTARS.

Lielvācijas šī gada šacha meistara tituļa ieguvēju izšķīra Paul Schmidt un jaunā talanta Klaus Junge 4 partiju mačs. Jau pirmās 3 partijas noskaidroja uzvarētāju. Gūstot uzvaras 2. un 3. mača partijā Schmidt izcīnīja Lielvācijas 1941. gada meistara godu. Maču Schmidt uzvarēja $2^1/_2$—$^1/_2$. Schmidt vārds nav svešs arī latviešu šachistiem. Viņš pirms pāris gadiem bija viens no labākiem Tallinas spēlētājiem. Paul Schmidt uzvaras vērtību vēl vairāk palielina tas, ka viņš pašreiz ir kaŗavīrs. Blakus svarīgajiem kaŗavīra pienākumiem tomēr Schmidt nav aizmirsis arī šacha galdiņu.

VĀCIJAS UN ITALIJAS BOKSEŖI CĪNAS NEIZŠĶIRTI.

Vakar Breslavā 10.000 skatītāju klātbūtnē notika Vācijas - Italijas 10. valstu sacīkste boksā. Viesi uzstājās ļoti spēcīgā sastāvā un gala rezultātā panāca goda pilnu 8—8 iznākumu. Atsevišķās cīņas deva sekojošus iznākumus: Mušas svarā Gotzke (V) uzvarēja Pasenī pēc punktiem. Gaiļa svarā tikpat drošu punktu uzvaru guva Paoletti (I) pret Seičei. Spalvas svarā italis Bonetti uzvarēja Petri (V) pēc punktiem. Eiropas meistars vācietis Nürnberg vieglā svarā pieveica Tiberi, lai gan pēdējais izrādīja sīvu pretestību. Pusvidējā svarā Räschke (V) guva punktu uzvaru pret Borraccia. Nelaimīgi cīnījās Vācijas vidējā svara meistars Schmidt, zaudējot pret Battaglia. Pussmagā svarā Popper (V) pēc spraigas cīņas izcīnīja punktu uzvaru pār Fancani. Abi smagsvari Schrandt (V) un Latini (I) nesniedza cīņas veidu, kāds valstu sacīkstēs ir parasts. Schrandt vairāk aizsargājās, punktu uzvara niekrita uzņēmīgākam italietim.

LAZEK — VĀCIJAS SMAGĀ SVARA MEISTARS.

Vakardienas cīņā dēļ Vācijas meistartitula boksā smagā svarā visas ķermeniskās priekšrocības bija izaicinātāja Neusel pusē, svara starpība bija pat 10 kg. Neusel neatlaidīgi uzbruka un pēc pirmiem 6 roundiem bija guvis mazu punktu pārsvaru. Beigās Neusel tomēr pietrūka izturības. Pēdējos 3 roundos izpaudās noteikts meistartitula aizstāvētāja Lazek pārākums, kas viņam deva iespēju pelnīti paturēt meistara godu.

STUDENTU GALDA TENISISTU ZAUDĒJUMS.

Sestdien revanša spēlē galda tenisā sacentās VEF ar US. Pirmā spēlē pēc spraigas sacensības 7—5 uzvaru bija guvuši VEF spēlētāji, tādēļ sīvu cīņu varēja gaidīt arī tagad. Notika tomēr pilnīgi negaidītais — VEF pārspēja vājinātā sastāvā spēlējošos studentus ar katastrofālu rezultātu: 14—2! Jāatzīmē, ka VEF spēlētāji sniedza glītu spēles veidu, kamēr studentu sniegumā bija manāms treniņu trūkums. Pelnīto uzvaru VEF sagādāja: Zvirbulis (guva 4 uzvaras) Bedeičis (4) Ezergailis (4) un Ristamecs (2). Vienīgos punktus US labā izcīnīja Vinčels un Šleicars.

Jauns pasaules rekords 20 km skrējienā

Vakar Budapeštā ungāru labākais gargabalnieks Csaplar mēģināja labot pasaules rekordu 20 km skrējienā. Csaplar nodoms arī izdevās. Viņš distanci veica jauna pasaules rekorda laikā — 1 st. 3 min. 01,2 sek. Csplar sasniegums ievērojami pārspēj argentīnieša Sabala oficiālo pasaules rekordu. Sabala rekordu jau šai sezonā bija pārspējis viņa tautietis Ibarra — 1:03:33,1 st. Csaplar vakar uzrādīja vairāk kā 30 sekundes labāku laiku arī par Ibarra rezultātu.

VĀCIJAS TENISISTES IZCĪNA VIDUS-EIROPAS KAUSU.

Eiropas sieviešu tenisa lielākais sarīkojums — Vidus-Eiropas kausa izcīņa noslēgusies ar Vācijas vienības uzvaru. Pēdējā sacensībā vācietes pārspējušas Italijas tenisistes 3—2. Vācu spēlētāju galvenais pārākums teicies vienspēlēs. Margarete Kreppel pieveikusi abas savas itāļu pretinieces — San Donnino 6—2; 6—1 un Tonolli 6—2; 6—2. Vācijas meistare Ursula Rosenow gan zaudējusi cīņu straujajai San Donnino 5—7; 7—9, bet pārspējusi Tonolli 6—3; 6—4. Dubultspēlē abas italietes pārspējušas Vācijas meistarpāri Buss — Thiemen 6—3; 4—6; 10—8. Vācijas tenisistes izcīnījušas Vidus-Eiropas kausu, ko pagājušā gadā ieguva Ungārija.

SCHALKE 04 VAI DRESDNER SC?

2. novembrī Berlīnes olimpiskā stadionā notiks Tschammer kausa izcīņas finals. Sacentīsies abas spēcīgākās futbola reprezentācijas: Schalke 04 un Dresdner SC.

CEĻOJUMS PA EIROPU

Teicamus rezultātus sasnieguši Italijas maratonisti un soļotāji: 42,195 km garo maratona ceļu Constantino veicis 2 st. 32 min. 35,0 sek. un 50 km Malaspina nosoļojis 4:30:35,0 st. laikā. Šie abi varējumi ir jauni Italijas labākie sasniegumi.

*

Dorgvas [illegible] izcīņā [illegible] Kroatija [illegible]usi Ungārija 3—2. Ungāriem [illegible] punktus izcīnījis viņu labākais tenisists Jozefs Asboths. Ungāru zaudējums tomēr nespēj viņu vienībai atņemt jau nodrošināto uzvaru galīgā klasifikācijā.

*

Valsts sacīkstē grieķu-romiešu cīņā Italijas cīkstoņi guvuši pārliecinošu 6—1 uzvaru pār Kroatijas izlasi.

*

Ungārijas futbola meistarības izcīņas turnīrā pašreiz vadošo vietu ieņem WMFC vienība ar 18—2 punktiem. Meistara tituļa aizstāvētājs Ferencvaroš vienpadsmits līdzšinējās sacensībās atzīmējis 13—7 p. un atrodas 4. vietā.

*

Norveģijas meistara titulu izcīnījusi Odd vienība, pieveicot izšķirošā cīņā Oern izlasi 1—0.

*

Lielu triumfu piedzīvojuši Dānijas futbolisti. Viņi 40.000 skatītāju klātbūtnē uzvarējuši Zviedrijas vienību 2—1 (0—0). Dāņu vienpadsmits visu cīņas laiku atradies noteiktā pārsvarā. Lieliski spēlējis dāņu pussargs Warter Christensen, kas pilnīgi paralizēja zviedru labākā uzbrucēja Hari Karlson darbību. Zviedrus no lielāka zaudējuma paglābusi vārtsarga Bergkvista teicamā spēle. Viņš glābis daudzas jau šķietami neglābjamas situācijas.

*

Teicamu 71,99 m tālumu šķēpa mešanā sasniedzis zviedrs Sven Erikson. Pasaules šī gada labākais sniegums pieder somam Mikkolam, kas spējis 73,76 m. Aiz Lennarta Attervala un Erika Lundkvista tagad Erikson ir trešais zviedrs, kas šķēpu pārraidījis pāri 70 metriem.

*

Zviedrijas meistarsacīkstēs brīvā cīņā milzu pārsteigumus sagādājušas pussmagā svara sacensības. Jaunais zviedru cīkstoņu talants Hasse Johanson pieveicis abus šī svara izcilākos pārstāvjus, vairākkārtējos Eiropas meistarus Akseli Kadjēru un Nilu Akerlindu. Pārējās svaru kategorijās meistara titulus ieguvuši: gaiļa svarā — Bengts Vinkvists, spalvas — Hugo Anderson, vieglā — Goesta Frendorf, pusvidēja — Frans Westergrēn, vidējā — Ivar Johanson un smagā — Bertil Erikson.

*

Rumānijas — Slovākijas valsts sacīkste futbolā Bukarestā noslēgusies ar Rumānijas 3—2 (2—1) uzvaru. Pirmie vārtus gan guvuši slovāki, bet tālākā cīņas risinājumā pārsvaru guvuši Rumānijas futbolisti. Uzvarētāju labā Bindea iesitis 2 vārtus un Humis — 1. Slavāku vārtu guvēji bijuši centra uzbrucējs Jurkovičs un Bolceks.

Šokolādes un konfekšu fabrika
„L. W. Goegginger"
Rīgā, Sporta ielā Nr. 2

Rīgas raugu un liķieru fabrika
Rīgā, Kalpaka ielā Nr. 27.

„Politiskie" pavadoņi...

Boļševiku varas laika raksturīgākā īpašība bija neuzticība. Židi-čekisti, vadoties no saviem asinainiem terora darbiem, neuzticējās nevienam. Pat paši čekisti izspiegoja viens otra gaitas. Protams, vēl mazāk (faktiski nemaz) «politisko» uzticību baudīja latvieši. Arī katram mūsu sportistu solim visur sekoja politiski uzticības spiegi — čekas aģenti. Visvairāk mūsu sportistu gaitas tika uzmanītas tad, kad latviešu sportisti devās cīnīties ar boļševiku atlētiem uz viņu pašu daudzināto «strādnieku-zemnieku paradīzi». Mūsu sportistus visos braucienos pavadīja «politiskie» pavadoņi, kuru uzdevums nebija interesēties par vienības cīņas spējām, bet vienīgi sekot, lai latvieši svešajā zemē nerunātu pārāk daudz, lai neiebilstu ne pušplēstu vārdiņu par to, kā izskatās padomijas jaunajās, no «bada un posta paglābtās» republikās. Sevišķi «kontrrevolūcionāri elementi» skaitījās mūsu basketbolisti. Kad Rīgas izlases vienība devās uz sacīkstēm Ļeņingradā, kur bija paredzēta rīdzinieku sacensība ar padomijas meistarvienību, tad visus basketbolistus nopratināja Rīgas komjaunatnes vadītājs, no Maskavas atbraukušais biedrs Kārkliņš. Pirms tam jau bija izdarīta sīka izziņa par katru brauciena dalībnieku. Pēdējā brīdī, kad spēlētāji jau pulcējās braucienam, vienības sastāvs tika mainīts. Uz visiem laikiem iespēja braukt sacensties ar padomju sportistiem tika ņemta izcilajiem basketbolistiem Graudiņam, Kazakam, Alīsei Gailītei, jaunajam talantam Jurkem. Dienu vēlāk uz Ļeņingradu devās pēdējā brīdī «salasīta» vienība, kas tomēr pret padomijas meistaru Burevestņiku panāca neizšķirtu rezultātu.

Parasti par mūsu sportistu «politiskiem» pavadoņiem tika izrauduziti čekas algotņi, vishiežāk židi. Viņi brauciena laikā visādā veidā mēģināja iepazīties ar atsevišķu spēlētāju uzskatiem un domām par boļševismu. Sporta komitejas priekšsēdētāja 2. vietniece Daņiļeviča Kauņā bija slepeni pārbaudījusi pat basketbola spēlētāju koferus. No židiem rosīgi sportistu pavadītāji bija komjaunatnes vadītāji Šaļapins un Boroks. Pēdējais sevišķs speciālists skaitījās ātrslidotāju braucienos. Viņa novērojumi arī panāca, ka vēlāk ātrslidotāji ar trenieri saņēma bargus diskvalifikācijas sodus. Par «politiskiem» pavadītājiem parasti tika nozīmēti pilnīgi sporta nejēgas. Šai ziņā visus pārspēja provinces komjaunietis Patalujevs, kas brauca līdzi kā politiskais uzticības vīrs Rīgas basketbolistiem uz Ķijevu. Līdz pat braucienam Patalujevs par sportu nebija dzirdējis absolūti nekā. Ķijevā viņš redzēja pirmo reizi kā spēlē basketbolu. Rīgas spēlētāji ātri aptvēra, ar kādu vīru darīšana. Brauciena laikā viņš visādi tika uzslavēts, nostādīts galvenā uzmanības centrā. Protams, Patalujevs nesaprata bosketbolistu ironiju. Viņš ar savu izcilo «stāvokli» bija ļoti apmierināts. Ar Patalujevu brauciens aizritēja lielā jautrībā. Atgriežoties Rīgā, spēlētāji atzīmēja Patalujeva adresi, lai labajam pārstāvim varētu darīt zināmu, kad viņi atkal dodas tālā ceļā, un lai Patalujevs ierodas viņus pavadīt. Patalujevs savā naivumā nesaprata arī šo basketbolistu «jautrību». Savā vientiesībā Patalujevs mūsu basketbolistos bija saskatījis uzticīgus komūnistus un iesniedzis komjaunatnes vadībai ļoti atzinīgu ziņojumu. Patalujeva līdzbraukšana sagādāja iespēju latvju sportistiem sagudrot daudzus jautrus anekdotus. Pārējie «politiskie» pavadoņi toties centās ievērot katru vissīkāko sportistu pārkāpumu, pie kam sevišķi neapmierināti un bargi pret latviešu sportistiem vērsās žīdu ziņojumi.

„Politiskā kjūda"

Drīz pēc boļševiku ienākšanas Rīgā savas spējas demonstrēja «neuzvaramās» futbolisti. Sanāca vairāk kā 2000 skatītāju, lai raudzītos izslavētajā krievu futbolā. Bet notika tā, ka Bekona Eksporta vienība uzvarēja 9—1...

Pēc sacīkstes kāds žurnālists krievu politrukam jautāja par iespaidiem nupat redzētā futbola spēlē.

«Un to jūs gribat rakstīt avīzē?» saniknojās politruks. «Es stingri aizliedzu!»

Bet šis žurnālists nekā nezināja par to, ko padomijā drīkst un nedrīkst, arī par visvareno čeku nē. Viņš apjautājās: kādēļ tad nevarētu?

Tad politruks izplūda niknos vārdos, pa starpam paskaidrodams sekojošo:

«Tas bija varas akts pret armiju. 9—1! Latvieši uzstādījuši pret mums vienu no savām labākām vienībām. Tā ir nelietība; tā ir armijas izsmiešana. Un jūs gribat vēl rakstīt avīzēs? Idiots.»

Tā viņš teica. Latviešu futbolisti bija izdarījuši lielu «politisku kjūdu», uzvarēdami «neuzvaramos».

Divējādi sporta vadītāji pagājušā gadā

Boļševiku valdīšanas gada sākumā žīdi latviešu sporta vadītājus nobīdīja pie malas. Viņiem pašiem spējīgu darbiniieku nebija, kas varētu organizēt kaut vai tos pašus «krosus» un normu sacīkstes. Ieceltie žīdi un komjaunieši visur atdūrās pret neveiksmēm un savām kļūdām.

Beidzot provinces komūnistu varas viri pieļāva sporta organizācijas darbā pielaist arī vecos sporta darbiniekus, kaut tie pavisam nelikās patīkami žīdiskai priekšniecībai. Netrūka arī gadījumu, ka latviešu sportisti atteicās sadarboties ar komūnistiem. Tad boļševiki ķērās pie sava visparastākā līdzekļa — draudiem un piespiešanas. Latvieši klusībā veica visus sporta organizācijas darbus, bet par sekmēm uzslavas un sarkanos ordeņus piešķira «vadītājiem» — žīdiem un komjaunieši em. Pēdējo uzdevums bija tikai «ieturēt» politisko līniju un raudzīties latviešiem uz pirkstiem.

Reiz Ludzas sporta inspektors atklāti pateica:

«Bez viņiem mēs nevaram iztikt, citādi mūsu komjaunieši ir nespējīgi strādāt. Tiem nav pieredzes un prasmes vadīt sporta dzīvi.»

Provincē daudz darba bija tautskolotājiem, kuŗus gandrīz vai 100 proc. piespieda būt par boļševiku sporta skolotājiem arī ārpus tiešā darba skolā. Nav jābrīnās, ja boļševikiem reizēm izdevās arī kādas labākas sacīkstes un sporta sarīkojumi. Šeit tad savu roku bija pielikuši vecie latviešu sporta organizātori, bet pirmie — «nopelniem bagātie sporta vadītāji» tikai jauca un bremzēja sportu.

Paziņojums.

Būvmateriālu bazi

Rīgā, Palasta ielā 9, dz. 4

likvidē.

Visas prasibas pret minēto uzņēmumu pieteicamas likvidātoram Rīgā, Palasta ielā № 9, dz. 4 līdz š. g. 15. novembrim.

Pēc minētā termiņa iesniegtās prasibas neievēros.

Likvidātors.

Staļina gada upuŗi

JĀNIS ĶIVITIS

Čekas upuŗu lielajā skaitā ir arī ātrākais latvju skrējējs Jānis Ķīvitis. Nu jau pagājis gandrīz gads, kopš viņu aizveda čekas tumsībā. Līdz ar Jāni Ķīvīti latviešu sportam zudis ne tikai ievērojams rekordists, bet arī jaunatnes audzinātājs. Pēdējos gados Ķīvītis jau retāk bija aktīvo sportistu vidū, bet vairāk pievērsās sporta audzināšanas darbam. Īsi pirms boļševiku varas nodibināšanās latvju zemē Jānis Ķīvītis pasāka vareno darbu. Viņš kādā Milgrāvja klajumā noorganizēja pirmos darbus jauna sporta stadiona izbūvei, kas bija domāts priekšpilsētas jaunatnei. Ķīvītis prata saistīt jauno paaudzi, un viņam talkā nāca apkārtējā jaunatne. Nodomi bija plaša vēriena. Dibinājās sporta biedrība, kuŗā saistījās jaunā sporta stadiona cēlāji ar Jāni Ķīvīti priekšgalā.

Un ja tagad mēs paklīstam pa Milgrāvi, tad redzam, ka no sāktā darba nav vairs ne vēsts. Vietā, kur vajadzēja pacelties stadionam, ir nezālēm apaudzis lauks. Rudens vēji tur dzenā smiltis, bez mērķa tās skraida šurp un turp. Klusajā Milgrāvī apklusis darbs pašā sākumā, tāpat kā šī lielā darba dvēsele Jānis Ķīvītis.

Pirms gadu desmita Ķīvītis izveidojās par mūsu nepārspējamu sprinteru, kuŗa sasniegtie rezultāti vēl tagad nav ne tuvu pa spēkam kādam citam latvietim. Viņam pieder visi sprinta rekordi līdz 400 m distancei. Tāpat viņš ir rekordu līdzīpašnieks divos stafetes skrējienos, kuŗus tas sasniedzis kā bij. policijas sporta kluba biedrs. Jānim Ķīvītim pašreiz pieder šādi latviešu rekordi: 100 m skrējienā — 10,6 sek.; 200 m — 21,9; 300 m — 35,5; 400 m — 50,5; 4×100 m stafetē līdzīpašnieks 44,3 sek. rekordam un 4×400 m 3:25,4. Ķīvītis ir sasniedzis arī labāko laiku 60 m distancē — 6,8 sek. Tie ir sasniegumi, ar kuŗiem var lepoties jau starptautiskos skrejceļos.

Atceros pagājušā gada pirmās rudens dienas, kad Jānis Ķīvītis vēl nebija apcietināts. Bieži vien viņš ieradās bij. LSB laukumā, lai sastaptos ar veciem, mīļiem sporta draugiem. Tad Ķīvītis stāstīja, ka viņš atlaists no darba policijas dienestā, ka Rīgas pilī to nomainījis Sergejs Maģers, kas bija boļševiku varas kalps. Bet viņš līdz beidzamam brīdim nezaudēja savu optimismu.

«Labi, ka neapcietināja. Dzīvošu tagad klusībā, varbūt kaut kur laukos», tā runāja rekordists. Viņš cerēja noiet vientuļībā, lai nenāktu sakaros ar nīstiem žīdiem un boļševikiem. Bet Ķīvīša cerības bija pārāk agras, tās izgaisa tai rudens dienā, kad čeka tam ņēma brīvību.

Jānis Ķīvītis mūsu atmiņā dzīvos vēl daudz ilgāk nekā viņa lieliskie sprinta rekordi.

Kā boļševiki „velcināja" jaunatnes sportu

Nākot pie varas, boļševiku sporta vadītāji sacēla lielu brēku, apgalvodami, ka agrāk jaunatnei neesot bijusi iespēja nodarboties ar vieglatlētiku. Protams, tie bija visnekrietnākie meli — to apliecinās ikviens vieglatlētikas interesents.

Bet kādas iespējas bija jaunatnei nodarboties ar vieglatlētiku boļševiku valdīšanas laikā? Lūk, daži raksturīgi piemēri, kā komjaunatne «veicināja» vieglatlētiku jaunatnes vidū. Bij. LSB enerģiskie vieglatlētikas sekcijas vadītāji Fr. Matuzs un K. Liders bija noorganizējuši un jau izveduši priekšdarbus vieglatlētikas meistarsacīkstēm jaunatnei. Komjaunatnes fizkultūras daļas vadītājs A. Rendnieks, kuŗa pienākums bija veicināt jaunatnes sportu, šim apsveicamajam pasākumam lika ceļā dažādus šķēršļus, līdz beidzot panāca pilnīgu šo sacīkšu noliegšanu. Vēl vairāk — noliedza sarīkot eksternas jaunatnes sacīkstes arī tādām organizācijām, kuŗu priekšgalā atradās pašu cilvēki.

Rodas jautājums — ar ko tad izskaidrojama šāda komjaunatnes fizkultūras daļas vadītāja rīcība? Uz jautājumu, kādēļ netiek dota atļauja jaunatnes vieglatlētikas sacīkšu rīkošanai, Rendnieks vaļsirdīgi pateica:

«Bet ko tad par mums sacīs Maskavā, ja jaunatnes sacīkstes rīkos kāda biedrība, nevis komjaunatne. Nē, to nedrīkst pielaist!»

Bet minētās sacīkstes komjaunatne tomēr nesarīkoja, jo komjaunatnes «sporta vadītājiem» trūka jebkādu zināšanu par vieglatlētikas organizācijas jautājumiem. Tiešām īpatna morāle: paši sacīkstes nespēj sarīkot, bet citiem to neatļauj.

Šī rakstiņa noslēgumā jāpiezīmē, ka visā boļševiku laikā nenotika neviena vieglatlētikas sacīkste jaunatnei. Tā, lūk, tika «veicināts» vieglatlētikas sports, un tā komjaunatne «rūpējās» par mūsu jauno vieglatlētu paaudzi.

VILNAS NOZARE

RĪGĀ, KAĻĶU IELĀ 3

1. TEKSTILFABRIKAS:

Atspole	43250
Bostons	91184
A. Dancigers	92380
Merino	92008
Rīgas Tekstilfabrika	49119
Rīgas tūku fabrika	94854
Rīgas vilnas vērptuve	42716
Rīgas vilnas rūpnieks	51232
Sakta	23494
Tekstiliana	41348
Vilnas Audums	41554
Latvijas ķemmdziju vērptuve	40277
Viktorija	92494

2. FILCA RŪPNIECIBAS UZŅĒMUMI:

Baltijas cepuŗu fabrika	30923
Rīgas cepuŗu fabrika	96577
Rīgas Filcs	90097

3. DRĒBNIECIBAS:

Adata	91286
Baltijas modes ateljē	24838
Drēbnieks	32345
Gentleman	33759
Latvijas apģērbs	27991
P. Mežgailis	29996
Rīgas apģērbs	22024

Izdevēja un atbildīgais redaktors Nikolajs Seglenieks.

Rigaer Druckerei, Riga, Major Plettcher-Str. Nr. 1.